

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200138
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8619200138.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2020:8619200138.3
2Csp/6/2019-75
8619200138

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v spore žalobcu N. zastúpení advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zatupený advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o primerané finančné zadostučinenie takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobcovia sa podanou žalobou proti žalovanému domáhali zaplattenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 200,- Eur.

-2- 2Csp/6/2019

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/24/2014 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Žalovaný si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/24/2014 voči ním uplatnil nárok na zaplattenie sumy 4.995,90 Eur. V predmetnom konaní boli v celom rozsahu úspešní, a rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/24/2014 zo dňa 13.2.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/84/2018 zo dňa 26.7.2018 sa stal právoplatný dňa 3.10.2018. Keďže ako spotrebiteľia úspešne uplatnili porušenie

svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, uplatňujú finančné zadostučinenie vo výške 200,- Eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 25.4.2019 uviedol, že žalobcovia nie sú osobami, ktoré by úspešne uplatnili porušenie spotrebiteľského práva na súde (resp. uvedené nemožno preukázať rozsudkom OS Svidník), nakoľko žaloba podaná žalovaným nebola rozsudkom OS Svidník zamietnutá pre porušenie spotrebiteľského práva žalobcov, ale pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného - nepreukázania hodnoverného dôkazu o doručení výziev spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) žalobcom pred postúpením pohľadávky (bod 40 rozsudku OS Svidník) a tým nepreukázania naplnenia podmienok, ktoré sú ustanovené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v dôsledku čoho súd považoval postúpenie pohľadávky za neplatné, nakoľko žalovanému sa nepodarilo v tomto konaní preukázať platné postúpenie pohľadávky. Namietá preto nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku OS Svidník, nedopustil sa porušenia spotrebiteľských práv žalobcov (povinnosti v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB vyplývajú len postupcovi) a navyše ani v rozsudku OS Svidník nebolo takéto porušenie konštatované, keďže OS Svidník konštatoval len nepreukázanie splnenia týchto podmienok (nie ich priame porušenie). Poukázal na to, že žalobcovia v konaní nepreukázali, že by voči žalovanému úspešne na súde uplatnili ochranu svojho porušeného spotrebiteľského práva. Tiež nie je subjektom, ktorý so žalobcami uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nikdy so žalobcami nebol v zmluvnom vzťahu, ani voči nim nevlastnil pohľadávku. Týmto subjektom je peňažný ústav poskytujúci úver - teda postupca, ktorý na neho postúpil pohľadávku z úveru, čo však vyhodnotil Okresný súd Svidník ako neplatné postúpenie. Nakoľko má za to, že nie sú splnené podmienky na priznanie požadovaného primeraného finančného zadostučinenia, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Vo veci súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 2Csp/6/2019 - 40 dňa 29.4.2019, proti ktorému včas podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Prešove svojím uznesením sp. zn. 1Co/62/2019 - 60 zo dňa 26.9.2019 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

6. Slovenská sporiteľňa a.s ako veriteľ a žalobcovia ako dlžníci uzavreli dňa 20.11.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0621033542, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 Eur). Žalobcovia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 2.150,- Sk (71,37 Eur) v počte splátok 120.

-3- 2Csp/6/2019

7. Z rozsudku OS Svidník sp. zn. 6C/24/2014 - 259 zo dňa 13.2.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17Co/84/2018 - 292 zo dňa 26.7.2018 je zrejmé, že žalovaný sa proti žalobcom v pôvodnom konaní domáhal zaplatenia sumy 4.995,90 Eur s príslušenstvom. Okresný súd žalobu zamietol, pričom v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalovaný v tomto konaní svoju aktívnu legitímáciu odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej mala na neho prejsť pohľadávka z uzavretej zmluvy z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. vrátane jej príslušenstva. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, po predchádzajúcej písomnej výzve. Zo Zmluvy o splátkovom úvere je zrejmé, že medzi účastníkmi zmluvy boli dojednané mesačné splátky v období od 20. 12. 2006 do 20. 11. 2016. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky banka na žalobcu (žalovaný) postúpila celú svoju pohľadávku, pričom nebolo preukázané, či ku dňu postúpenia pohľadávky bola celá pohľadávka splatná. Žalovaný ako dôkaz predložil oznámenie zo dňa 6.2.2013, ktorým práve on vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.2.2013, t. j. po postúpení pohľadávky. Súd konštatoval, že Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť celú svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov a ďalšieho príslušenstva inému subjektu s odkazom na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Rovnako nebolo preukázané zaslanie výzvy právnym predchodcom žalovaného žalobcom v 1. a 2. rade a preto súd Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2012 v časti týkajúcej sa pohľadávky vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade považuje za neplatný právny úkon. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preukázané a tým aktívna legitímácia žalovaného v postavení žalobcu v predmetnom konaní nie je daná.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

9. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadostučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadostučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie. Pri nároku na primerané

-4- 2Csp/6/2019

finančné zadostučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že si uplatnil svoje právo na súde. Na súde žalobcovia úspešne uplatnili porušenie ich práva. Žalobcovia boli ako dlžníci vystavení nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho čo podľa zákona by žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo. Žalobcovia ako dlžníci úspešne uplatnili svoju obranu, poukázali na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 6C/24/2014 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

10. Vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/24/2014 bola v dôsledku procesnej obrany žalobcov zamietnutá žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 4.995,90 Eur s prísl. V tomto konaní sa posudzovala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012, uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. a žalovaným. Tento právny úkon sa považoval za absolútne neplatný z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 tak bola posúdená ako neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Napriek neplatnej zmluve o postúpení pohľadávok sa žalovaný vo veci sp.zn. 6C/24/2014 Okresného súdu Svidník domáhal zaplatenia nie malej finančnej čiastky z neplatného právneho úkonu, teda na úkor žalobcov sa snažil bezdôvodne obohatiť, čo nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobcovia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/24/2014 úspešne uplatnili porušenie práva spotrebiteľa, preto majú právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie ich práva nesie zodpovednosť. Žalobcovia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/24/2014 dosiahli zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu (žalovaný). Žalobcovia museli čeliť súdному konaniu, v ktorom im hrozilo zaplatenie sumy 4.995,90 Eur s prísl. V uvedenom konaní niesol žalobca (žalovaný) úplnú zodpovednosť za úspešnosť žaloby. Aj samotné zamietnutie žaloby pre nedostatok aktívnej legitímácie je úspechom žalobcov, ktorí dosiahli v konaní, ktoré proti nim vyvolal žalovaný (nie jeho právny predchodca) a len v tomto konaní mohli žalobcovia uplatniť porušenie svojich spotrebiteľských práv a neplatnosť postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd preto považoval žalovaného za pasívne vecne legitímovaného v tomto spore.

12. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadostučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadostučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

-5- 2Csp/6/2019

13. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadostučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcov ako spotrebiteľov. Priznané finančné

zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcov, ktorá im vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý museli v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobcovia nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobcovia úspešne domohli svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

14. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavovala žalovaná suma v pôvodnom konaní 7C/310/2013, ktorú žalovaný požadoval voči žalobcom vo výške 4.995,90 Eur s prísl.

15. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobcami požadované primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- Eur je postačujúce.

16. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP). Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

-6- 2Csp/6/2019

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 24. februára 2020

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

r o z h o d o l :